

स्वेन रूपेण निरूपणीयं कुर्वन्तीति यावत् विषयाः
 पृथिव्यादयः सुखादयश्च अस्मादादीनामविषयाश्च तन्मा-
 त्तलक्षणा योगिनामूर्द्धस्रोतसाश्च विषयाः । विषयं
 विषयं प्रति वर्तते इति प्रतिविषयमिन्द्रियवृत्तिश्च
 सन्निकर्षः अर्थसन्निकर्षमिन्द्रियमित्यर्थः तस्मिन्मध्यवसाय-
 क्षदाश्रितइत्यर्थः मध्यवसायश्च बुद्धिव्यापारो ज्ञानम् ।
 उपात्तविषयाणामिन्द्रियाणां हृत्तो सत्यां बुद्धेस्तोऽभि-
 भवे सति यः सत्वसमुद्रेकः सोऽध्यवसायइति वृत्तिरिति
 ज्ञानमिति चाख्यायते इदं तावत् प्रमाणम् । अनेन
 यश्चेतनाशक्तेरनुग्रहस्तत् फलं प्रमाबोधः । बुद्धि-
 तत्त्वं हि प्राकृतत्वाद्चेतनमिति तदोयोऽध्यवसायोऽप्य-
 चेतनो घटादिवत्, एवं बुद्धितत्त्वस्य सुखादयोऽपि परि-
 णामभेदा अचेतनाः । पुरुषस्तु सुखाद्याननुषङ्गी चेतनः
 सोऽयं बुद्धितत्त्ववर्तिना ज्ञानसुखादिना तत्प्रतिविम्बि-
 तस्तस्मादापत्तया ज्ञानसुखादिमानिव भवतीति चेतनो-
 ऽनुसृजते चित्तिच्छायापत्तया चाचेतनापि बुद्धिस्तद-
 ध्यवसायोऽपि चेतन इव भवतीति । तथा च वक्ष्यति
 “तस्मात्तत्त्वयोगाद्चेतनं चेतनावदिव लिङ्गम् । गुण-
 कर्तृत्वेऽपि तथा कर्त्तृव भवत्युदासीनः” इति । अत्रा-
 ध्यवसायप्रहणेन संशयं व्यवाच्छिनन्ति संशयस्य अनवस्थि-
 तप्रहणेनानिश्चितरूपत्वात् निश्चयोऽध्यवसाय इत्य-
 नर्थान्तरम् । विषयप्रहणेन चासद्विषयं विपर्ययमपा-
 करोति, प्रतिप्रहणेन चेन्द्रियार्थसन्निकर्षसूचनादनुमान-
 स्तत्त्वादयः पराकृता भवन्ति । तदेवं समानासमान-
 जातीयव्यवच्छेदकत्वात् प्रतिविषयाध्यवसाय इति दृष्टस्य
 सम्पूर्णं लक्षणम् तत्त्वकौ० ।

दृष्टदोष त्रि० दृष्टो दोषः रागलोभादिर्यस्य । १ ज्ञातराग-
 लोभादिरूपदोषके “न दृष्टदोषाः कर्तव्या न व्याध्यार्त्ता
 न दूषिताः” सात्त्विकरणनिषेधे मनुः । दृष्टो दोषो
 सिध्याज्ञानजन्यवासना यत् । २ ज्ञातमिथ्याज्ञानजन्यवा-
 सनायुक्तविषये “दृष्टदोषेऽपि विषये समत्वात्तदचेतनः”
 देवीमा० दृष्टो ज्ञातो दोषोयेन । शब्दद्रावणोकेके रिपौ
 दृष्टपृष्ठ लि० दृष्टम् प्रतियोगैः पृष्ठस्य । पलायमाने शब्दा-
 र्थचि० रणात् पराङ्मुखस्य शत्रुभिः पृष्ठस्य दर्शनात्
 तथात्वम् ।

दृष्टप्रत्यय लि० दृष्टेन दर्शनेन प्रत्ययः विश्वासो यस्य । अन्यत्र
 दर्शनेन कृतदृढनिश्चये ।

दृष्टरजस् स्त्री दृष्टं रज आर्त्तवं यया । १ दृष्टरजस्त्रायां

नायाम् अमरः । २ तदुपलक्षितायां मध्यमायां प्रौढायाम्
 स्त्रियां राजनि० ।

दृष्टान्त पु० दृष्टोऽन्तः विषयपरिच्छेदोयत् । गौ० सूत्रोक्तेषु
 षोडशसु पदार्थेषु मध्ये पदार्थभेदे तल्लक्षणं तलोक्तं यथा
 “लौकिकपरीक्षकाणां यस्मिन्नर्थे बुद्धिसाम्यं स दृष्टान्तः” सू०
 “लोकसामान्यमनतीता लौकिका नैसर्गिकं वैमयिकं बु-
 द्धप्रतिशयमप्राप्तद्विपरीताः परीक्षकास्तर्कैश्च प्रमाचौरर्थं
 परीक्षितमर्हन्तीति, यथा यमर्थं लौकिका बुध्यन्ते तथा
 परीक्षका अपि सोऽर्थो दृष्टान्तः । दृष्टान्तविरोधेन हि
 प्रतिषेद्धव्या भवन्तीति । दृष्टान्तसमाधिना च स्वपक्षाः
 स्थापनीया भवन्तीति तदुक्तावयवेषु चोदाहरणाय
 कल्पत इति” वात्स्या० भा० । २ तलोक्तावयवमध्ये उदा-
 हरणे च तल्लक्षणं तलोक्तं तच्च उदाहरणशब्दे ११६४
 पृ० दर्शितम् अधिकमत्र तत्सूत्रभाष्यं प्रदर्शयते यथा
 “साध्यसाधर्म्यात् तद्धर्मभावो दृष्टान्त उदाहरणम्” गौ० सू०
 “साध्येन साधर्म्यं समानधर्मता साध्यसाधर्म्यात् कारणात्
 तद्धर्मभावो दृष्टान्त इति तस्य धर्मस्तद्धर्मः तस्य
 साध्यस्य, साध्यञ्च द्विविधम् धर्मविशिष्टो वा धर्मः
 शब्दस्थानित्यत्वम् । धर्मविशिष्टो वा धर्मोऽनित्यः
 शब्द इति, इहोत्तरनङ्गहणेन नृद्वय इति कक्षात् ?
 पृथग्धर्मवचनात् । तस्य धर्मस्तद्धर्मस्तस्य भावस्त-
 द्धर्मभावः स यस्मिन् दृष्टान्ते वर्तते स दृष्टान्तः साध्य-
 साधर्म्यात् तद्धर्मभावो भवति स चोदाहरणमित्येते तत्र
 यदुत्पद्यते तदुत्पत्तिधर्मकम् यच्च भूत्वा न भवति क्वात्मानं
 जहाति निरुध्यत इत्यनित्यम् । एवमुत्पत्तिधर्मकत्वं
 साधनमनित्यत्वं साध्यं सोऽयमेकस्मिन् द्वयोर्धर्मयोः
 साध्यसाधनभावः साधर्म्याद्भवत्युत्पन्नमनित्यं तं दृष्टान्ते
 उपलभमानः शब्देऽप्यनुमिनोति शब्दोऽप्युत्पत्तिधर्म-
 कत्वादनित्यः स्यात्त्वादिवदित्युदाह्रियते तेन धर्मयोः
 साध्यसाधनभाव इत्युदाहरणम्” भा० “तद्विपर्ययाद्वा
 विपरीतम्” गौ० सू० “दृष्टान्त उदाहरणमिति प्रकृतं, साध्य-
 वैधर्म्यात् तद्धर्मभावो दृष्टान्त उदाहरणमिति । अनित्यः
 शब्द उत्पत्तिधर्मकत्वात् यथा अनुत्पत्तिधर्मकं नित्यमात्मादि
 सोऽयमात्मादिदृष्टान्तः साध्यवैधर्म्यादनुत्पत्तिधर्मकत्वादत-
 द्धर्मभावो योऽसौ साध्यस्य धर्मोऽनित्यत्वं स तस्मिन् भव-
 तीति । अत्रात्मादौ दृष्टान्ते उत्पत्तिधर्मकत्वस्याभावाद-
 नित्यत्वं न भवतीति उपलभमानः शब्दे विपर्ययमनुमि-
 नोति उत्पत्तिधर्मकत्वस्य भावादनित्यः शब्द इति साध-